

②

FRANÇOIS VILLON
(1431 – 1463)
BALLADE DES PENDUS

Frères humains qui après nous vivez,
N'ayez les coeurs contre nous endurcis,
Car, si pitié de nous pauvres avez,
Dieu en aura plus tôt de vous merci.
Vous nous voyez ci attachés cinq, six :
Quant à la chair, que trop avons nourrie,
Elle est pièce dévorée et pourrie,
Et nous, les os, devenons cendre et poudre.
De notre mal personne ne se rie,
Mais priez Dieu que tous nous veuille absoudre !

.....
La pluie nous a débués et lavés,
Et le soleil desséchés et noircis ;
Pies, corbeaux nous ont les yeux cavés,
Et arraché la barbe et les sourcils.
Jamais nul temps nous ne sommes assis ;
Puis çà puis là, comme le vent varie,
A son plaisir sans cesser nous charrie,
Plus becquetés d'oiseaux que dés à coudre.
Ne soyez donc de notre confrérie,
Mais priez Dieu que tous nous veuille absoudre !

* * *

②

(விய்யோ 1431 - 1463)
தூக்கில் தொங்கப்
போகிறவர்களின் இறைஞ்சல்

எங்களுக்குப் பின்னும் இப்பூவுலகில் வாழப்போகின்ற
மானிட சகோதரர்களே! எங்கள் நிலை கண்டும்
உங்கள் நெஞ்சைக் கல்லாக்கிக் கொள்ளாதீர்.
திக்கற்றோர் எங்களிடம் நீங்கள் அனுதாபம் காட்டினால்
உங்களுக்கு ஆண்டவன் விரைவில் கருணை செய்வான்
ஐந்தாறுபேர் நாங்கள் மரத்துடன் கட்டுண்டிருப்பதைக் காண்கிறீர்கள்
நாங்கள் உண்டு கொழுத்து வளர்த்த எங்கள் சதை
விரைவில் அழுகிச் சொட்டப்போகிறது
எங்கள் எலும்புகள் தூளாகிப் பொடியாகப்போகின்றன
எங்கள் துன்பங்கண்டு யாரும் எள்ளி நகையாடாதீர்
பதிலாக, எங்களை மன்னித்தருளுமாறு இறைவனிடம் வேண்டுகங்கள்

.....
எங்கள் உடல்கள் மழையில் நனைந்து வெயிலில் காய்ந்து
கறுத்த சருகாய்த் தொங்கப்போகின்றன
காக்கைகள் கழுகுகள் எங்கள் கண்களைக் குடைந்து
புருவங்களையும் மயிர்க்கால்களையும் கொத்திக் குதறப்போகின்றன
எங்கள் உடல்கள் காற்று வீசும் பக்கமெல்லாம்
ஓயாமல் ஊஞ்சலாடப் போகின்றன,
பறவைகள் மூக்கால் குத்தி சல்லடையாய்த்துளைக்கும் வரை!
எங்கள் நிலை உங்கள் யாருக்கும் வேண்டாம்
எங்களை மன்னித்தருளுமாறு இறைவனை வேண்டுகங்கள்.

* * *

விய்யோ தூக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, சிறையில் இருந்தபோது எழுதப்பட்ட
கவிதை இது. கடைசி நேரத்தில் இவர் கருணை மனு ஏற்கப்பட்டு,
மரணதண்டனையிலிருந்து விடுதலை பெற்று நாடு கடத்தப்பட்டார்